

1920

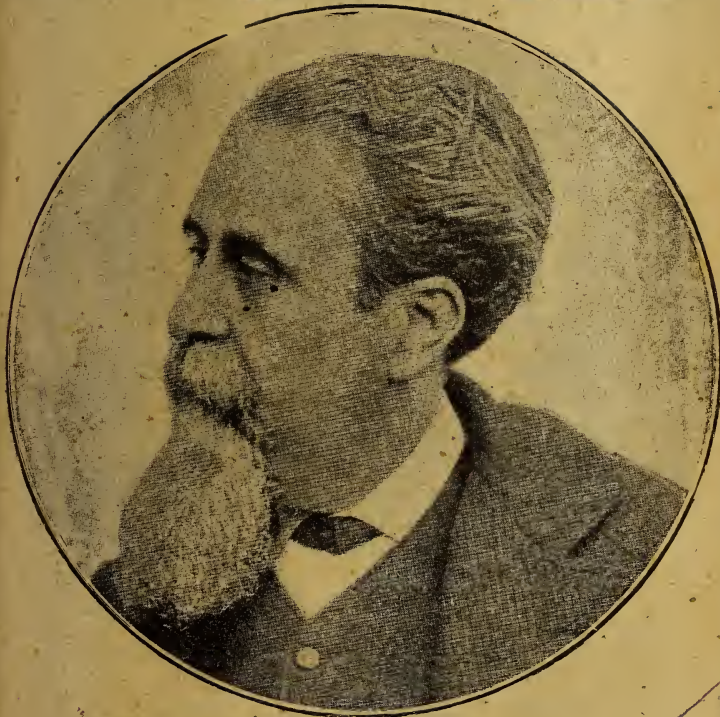
TEATRE LÍRIC CATALÀ : Obra V

SERAFÍ PITARRA

EL CASTELL DELS TRES DRAGONS

GATADA EN TRES ACTES

Adaptació de FRANCESC PUJOLS : Música del Mestre ENRIC MORERA

Frederic Soler
(Pitarra)

50
cèntims

ALVADOR BONAVÍA - Tapineria, 13 - BARCELONA

12

ESTRENA D'AQUESTA ADAPTACIÓ:

Teatre Tívoli, en temporada de Líric Català, la nit del
2 de desembre de 1922, per la companyia que dirigeix
en Josep Bergés, i sota el següent

REPARTIMENT:

<i>Donya Sol</i>	Teresa Ducar
<i>Donya Flora</i>	Josefa Bugatto
<i>Una Dama</i>	N. N.
<i>Baró</i>	Jaume Segura
<i>Don Fadric</i>	Emili Vendrell
<i>Don Gualtero</i>	Emili Sagi Barba
<i>Don Godofred</i>	Alfons Oya
<i>El Bou</i>	N. N.
<i>Ignasi</i>	Josep Bergés
<i>Ganyota</i>	Miquel Pedrola
<i>Manfred</i>	Lluís Zanon
<i>Cavaller 1.^r</i>	Lluís Teixidó
<i>Cavaller 2.ⁿ</i>	Emili Ginestet
<i>Un Moro</i>	N. N.
<i>Un Presoner</i>	Lluís Alcalà

Moros, Cavallers, Dames i Patges

DIRECTOR: JOSEP BERGÉS

EL CASTELL DELS TRES DRAGONS

GATADA D'EN

FREDERIC SOLER (PITARRA) *(found)*

Adaptada a l'escena lírica, en tres actes, per

FRANCESC PUJOLS

Música del Mtre.

ENRIC MORERA

Es propietat. — Drets d'impressió reservats

BARCELONA

SALVADOR BONAVÍA, llibreter. — Tapineria, 13

1922

PRIMER ACTE

Sala d'un castell feudal, al fons, tres grans arcades; darrera, una balaustrada d'una galeria que dóna al pati; a la dreta, i al primer bastidor, un tron de dos seients; per tot allà on permet l'arquitectura, escuts amb tres dragons, cosa que també hom notarà al pit dels patges, criats, juglars, etc., etc. Un salomó gòtic il·luminant l'escena. És de nit, armes i penons per tot.

ESCENA PRIMERA

DONYA SOL, DONYA FLORA, BARÓ, GANYOTA i MANFRED

(La primera, jugant a cartes amb el Baró, sobre una taula, a primer terme; Donya Flora, a la galeria, mirant al pati, i els dos últims a l'altre cantó dels amos.)

MÚSICA

VEUS

(Dins.)

Centinella alerta!

Alerta!...

Alerta està!...

(Van fonent-se les veus.)

PARLAT

MANFRED

Vaja, no me'n sé avení!

GANYOTA

Els llibres són embusteros.

MANFRED

No em pensava que els guerreros fossin una gent així.

Romàntics sempre en ses coses, creia, exceptuant molts pocs cassos, que per llana als matalassos tenien fulles de roses.

Que si menja el menestral,
un barbé, diguem, o un sastre,
una polla o bé un pollastre,
ells menjaven *pavo real*.
Passen les vetlles felices
a n'el trentaú jugant...
Quantes?

BARO

(A la Baronesa que ha comptat.)

SOL

Set.

(Donant-li «narices». Parant el nas.)

BARO

Doncs, endavant.

GANYOTA

Ara juguen a narisses.

BARO

(Plegant el joc.)

Tu, Ganyota.

GANYOTA

Mi senyor!

BARO

Ves, i digues a n'en Joan
que posi al foc l'olla gran
amb aigua.

GANYOTA

Ben plena?

BARO

No.

(Ganyota i Manfred se'n van.)

I el noi?

SOL

Que no es veu?

FLORA

No encara.

BARO

Doncs, mestressa, què en farem
del nostre hereu?

SOL

Si que tarda!

FLORA

Donya Sol!

SOL

Què hi ha?

FLORA

Que em sembla
que entra algú en el pati d'armes.
Sento passos de cavall.

BARO

Doncs, deu sê el noi.

FLORA

No, m'errava;

és que duen d'abeurâ
les dues eugues normandes.

(Baró toca la campana.)

ESCENA II

Dits, IGNASI, i aviat MANFRED, pel fons

IGNASI

Mi senyor!

BARO

Si. Don Fadric
no t'ha fet algun encàrrec?
Al matí, don «Fardalicu»...

IGNASI

(Pensant.)

SOL

Sempre tens de ser panarra.
Don Fadric!

IGNASI

Bé, Don Fabriques.

FLORA

Torna-hi, t'ho han dit mil vegades!

BARO

Acabem d'un cop. Què ha dit?

IGNASI

Mi senyor...

(Després de pensar.)

Ni una paraula.

- BARO I per xò t'hi has pensat tant?
 SOL Ca; si això és un tros d'estaca.
 BARO I quina armadura duia?
 SOL Explica't.
 BARO Si; però guarda
 que no diguis cap bestiesa.
 IGNASI No tingui pò i si m'escapa
corrupteixi'm.
 FLORA (Ja comença!)
 BARO Diga-ho com vulguis i acaba...
 IGNASI A ne'l cap portava el *xasco*
 de la *miloca* de plata,
 i per tapar-se bé els ulls
 s'ha abaixat la *cansalada*;
 a n'el pit portava el *feto*
 sobre la *crosta* de *llana*,
 i penjat del *centurion*
 duia, aquí al costat, l'*espàrrec*;
 a ne'ls peus, les *dissipelles*,
 tot el cos cobert de *llames*,
genolleres als *funolls*
 i, sobre el pit, l'*escup* d'*arnes*
 BARO Noi, et tornes molt tanoca!
 MANFRED (*Entrant i donant-li un plec.*)
 Senyor Baró, aquesta carta.
 BARO Un insult, si vui, puc veure-hi!
 El pergamí és matxucat.
 SOL Potsè és que haurà aprofitat
 les escobertes d'un Fleuri.
 BARO Què lleigeixo? És cert això?
 SOL Què?
 BARO Llegiu.
 SOL Ah!
 (*Després de llegir.*)
 (*Després de llegir.*)

MÚSICA

- BARO Sit.
 (*Volent dir «muixoni» i ensenyant la carta a Flora.*)
 SOL Sit.
 FLORA Sit.
 IGNASI Sit.
 MANFRED Vet-aquí un cas divertit.
 BARO Si que ve en mala ocasió.
 TOTS Diu que ve en mala ocasió.
 SOL Què farem?
 FLORA Què direm?
 BARO Pensem.
 TOTS Pensem.
 BARO Manfred.
 MANFRED Senyor
 BARO Baixeu tots a baix,
 de pressa i corrents
 perquè ens passa un cas
 com un cabàs.

Amb palla i bastons
guarniu vint ninots
vestits de soldat
que guardin l'entorn
d'aquest sojorn.
Perquè em convé gent
al vol del castell
que sembli voltat
de guàrdies valents
i amatents.

SOL Si visquessiu com Baró
i no com panxa contenta
quan un cas així es presenta
no us veurieu en això.

TOTS Ja, ja, ja!
La senyora té raó
dient això.
Si senyô.

BARO Baixeu tots a baix,
de pressa i corrents,
que si no em creieu
ja em sentireu.

TOTS Està bé.
Té raó el senyor Baró
dient això.
Si senyô.

PARLAT

SOL I a quin hora diu que arriba?

BARO A les deu d'aquesta nit.

SOL Ens queda temps.

BARO Ja ho heu dit!

FLORA Jo estic més morta que viva.

BARO El que ara havem de pensar
és quin sopar se li dóna;
tot va segons la persona
i l'haurem d'obsequiar.

SOL Fem-li un platillo amb cebetes?

BARO Té de ser cosa més fina.

SOL Arròs a la caputxina.

BARO Cosa que costi pessetes.
Ara fora molt del cas
presentar-li un cèrvol mort,
o faisans, com a la cort,
o algun altre animalàs.

ESCENA III

Dits i GANYOTA, portant un estruç mort

SOL Què vols aquí, fastigós?

GANYOTA Que l'avestruz del jardí
se'ns acaba de morir.

BARO Plumeu-lo, i feu-lo amb arròs.

- SOL Què dieu?
 BARO (*Donant un cop de puny a la taula.*)
 Això. Ignasi, vina.
 (*Ignasi no el sent. Ganyota se'n va.*)
- FLORA Tu, Ignasi.
 IGNASI (*Espantat.*)
 Ah; què mana?
- BARO Ves a buscà a Don *Fernando*,
 que és al pati de les armes,
 i li dius que de seguida
 vagi a guarnir les muralles,
 que baixi el pont llevadís
 i que estiguin tots de guàrdia.
 Molt bé, diu.
- IGNASI Ja te'n recordes?
 FLORA Qui, ell? Ni d'una paraula.
 SOL Veiam, digues el que he dit.
 BARO Si, senyor.
 IGNASI Diga-hi amb calma.
 BARO Vaig a buscà a don *Fandango*,
 que és al pati de les arnes,
 i li dic que de seguida
 vagi a guarnir les *morralles*;
 que baixi el *sobrepellis*
 i que estiguin tots de *guasa*.
 BARO El més curt és que ho escrigui.
 (*Escriu.*)
 Dóna-li això, i santes pasqües.
 (*Ignasi, se'n va.*)
 Ara que estem sols tots tres
 us vui parlar, donya Flora.
 FLORA Us escolto.
 SOL Ja era hora.
 BARO (*Mostrant el pergami.*)
 Vindrà el guerrero.
 FLORA I qui és?

MÚSICA

- BARO Xica estabau al castell
 que teniu a Sant Cebrià,
 quan el varen assaltà
 els alarbs fent gran tropell.
 A tal punt el noble i jo
 passant amb nostra mainada
 l'asaltem altra vegada
 fent fugí als moros de pô.
 Però el vostre pare, mal
 ja estava de la ferida;
 va morí, us vam donà a dida,
 i us havem cuidat com cal.
- FLORA M'heu cuidat amb tant amor,
 tant vós com la baronesa,
 que avui fins sóc la promesa
 del que és fill del vostre cor.
- BARO Us hi casareu demà

i unirem amb alegria
a la meva baronia
el castell de Sant Cebrià.

FLORA No hi pot haver res
que em sigui més grat
que veure'm casada
amb el que heu triat.

BARO Millor que tu, al món,
tampoc puc trobar,
que dones com tu,
ben poques n'hi ha.

FLORA Confesso, senyor,
que agraïda estic
agraïda amb l'ànima,
que el que heu fet per mi
no es paga amb diners
ni es paga amb dinades.
M'haveu dat de tot,
amor i consol,
pau i alegria,
i fóra mal cor
no agrair fervent
tanta cortesia.

PARLAT

SOL Ha de sê una boda rica.
BARO Refresc, broma i gran burgit.
FLORA Si, però el que és al meu llit
no m'hi tireu pica pica.

SOL No tinguis por.
BARO Aquest noble
farà lluí el casament.
Mes, silenci i ser prudent,
que ve d'incògnit al poble.

SOL No has sentit un corn de caça?
BARO Potsê és que ja arriba el noi.
SOL Ves-ho a veure.
FLORA (Va a la galeria i mira.)
Vaia!

SOL (Corrent-hi.)
Oi!

BARO Deixa el cavall a la plaça
Veni, doncs; l'hem de renyar,
i pobra d'ell si alça el pico.

SOL Aï, quins crits!

ESCENA IV

Dits, IGNASI i aviat DON FADRIC

IGNASI (Anunciant.)
Don Fardalicu.
BARO Dignes que ja pot passar.

MÚSICA

- FADRIC Del Castell del tres dragons
que en sóc l'hereu per dret d'avis,
saludo amb el cor i els llavis
als seus amos i barons.
- BARO Déu te gurd, noi.
- SOL Que Déu te guard.
- FLORA Ja us esperàvem.
- BARO Sempre vens tard.
- FADRIC Pare, aquest fill a la mà us besa.
Baró, el guerrero us saluda;
mare, no esteu abatuda;
us beso els peus, baronesa.
I a la que d'amor m'inflama
quan pensant-hi em desespero,
saludo amant i guerrero
a l'hermosa i a la dama.
Vull que el cavallè es contèstia.
- (Al Baró.)
- Al fill. A l'amant.
(A donya Sol i a Donya Flora.)
- FLORA No puc.
- BARO Contesto al fill, que és un ruc,
i al cavaller, que és un bèstia.
- FADRIC Aneu amb compte, Baró,
perquè aquí sense perill
vós, podeu insultà al fill,
però a qui duu espasa, no.
- BARO Es que ja em tens carregat
fent aquestes distincions.
- FADRIC Al Baró dels tres dragons
mai ningú l'ha trepitjat.
- BARO Es mentida. F'a molts anys
que tu li fas vituperis
anant sempre a fê tiberis
i dinant amb els companys.
I allò de la molinera
no ha fet prou enraonâ al poble?
- FADRIC Allò no ho faig com a noble,
que ho faig com a calavera.
- BARO L'honor teu? paraula nècia!
- FADRIC Baró, la sang se m'altera,
i si bé el fill us venera,
el cavaller us desprècia.
- BARO Noi, rebràs!
- FADRIC Lleugua.
- BARO Amenasses!
- FADRIC Aquest baldó no el sofreixo.
- BARO Noi, rebràs, t'ho repeteixo.
- FADRIC Baró, sou un sabatasses.
- BARO Rebràs!
- FADRIC Rebràs... La mateixa!
Bon pare, mes com Baró
sou un covard.
- BARO Covard, jo?

FADRIC Sí.
 BARO Doncs, valent, treu-te aqueixa!
 (Bofetada.)

PARLAT

SOL Fill meu!
 FLORA Fadric
 SOL Ai!
 FADRIC Deixeu!
 BARO Sô un cavallê.
 I vina aquí
 que hi tornarem.
 FADRIC (Volent-se desfer de les dames.)
 Oh!
 BARO Així
 es fa amb un fill que no creu!
 FADRIC Es dir que el revés aquest
 l'heu dat al fill?
 BARO Està clar.
 FADRIC Sent així tinc de callar,
 heu usat del vostre dret.
 FLORA Reconeixes?..
 FADRIC I doncs?
 SOL Pobre!
 FADRIC Com a fill, deu-me el perdó.
 IGNASI (Si, si, com a fill o no,
 ningú te la treu de sobre.)
 SOL Has dut notícies?
 FADRIC (Amb intenció, mirant a Flora.)
 Pesades.
 He trobat, aprop d'aquí,
 uns quants cavallers, que ahí
 van tornar de les Creuades.
 SOL Parla, noi, que amb ànsia espero
 sabê el nom del que ha arribat.
 FLORA Parla!
 BARO Parla! (Que és pesat!)
 FADRIC Doncs bé, ha arribat Don Gualtero.
 BARO Es veritat?
 SOL Em sobressaltes!
 FLORA (Ell aquí?)
 FADRIC Per què t'alteres?
 IGNASI (Ai, ha arribat Don Galteres,
 ja podem dir: pobres galtes.
 FADRIC Mai més m'oblido de que ell
 li anava tant al darrera,
 i com que ella és tan salamera...
 FLORA Jo?
 FADRIC Vós, sóc net de clatell.

MÚSICA

FLORA El que ara em dieu
 Don Fadric, ja és massa,
 que, com vós sabeu,

li vaig dar carbàça.
 I si m'estimeu
 i em volem ditxosa
 no me'n parlem més
 ni me'n diguem cosa.
 FADRIC Ai, Flora, què has dit?
 que ja no t'estimo?
 Si pel teu amor
 no menjo i m'aprimo.
 Vals més tu que tot,
 t'ho dic i ho pots creure;
 si de cas no ho creus
 jo t'ho faré veure.
 FLORA Fàdric.
 FADRIC Flora.
 FLORA Ai.
 FADRIC Estima'm, ingrata.
 les teves mans són
 forquilles de plata.
 FLORA Fàdric
 FADRIC Flora.
 FLORA Ai.
 Si el teu cor tenia,
 per poder tastar
 l'enforquillaria.
 FADRIC Te'l dono, si el vols.
 FLORA Se'n fondrà a la boca.
 FADRIC Voldria que fos
 de pasta de coca.
 FLORA Que dolç que deu ser!
 FADRIC Mossega-me'l, rata.
 FLORA Ai, lladre, que és dolç!
 de tant sucre, mata.
 FADRIC Ai, rata!
 FLOR Ai, lladre!
 FADRIC Què em prens?
 FLORA Què m'has dat?
 FADRIC Et dono la coca
 que m'has demanat.
 FLORA Ai, rata!
 FLORA Ai, lladre.
 FADRIC Té, i té.
 FLORA Dome-ho tot.
 Que si tu m'ho dones
 jo et donaré el dot.
 FADRIC No et vull pels diners
 que et vull per l'amor,
 si em dones el cor
 ja no vull res més.
 FLORA Jo et vui dà els diners
 si em dones l'amor.
 Si tinc el teu cor
 ja no vull res més.

ESCENA V

Dits i MANFRED i GANYOTA

PARLAT

- FADRIC (*A Manfred.*)
Duu el casc allà.
- MANFRED Bon negoci.
(*Se'n va, murmurant.*)
- GANYOTA L'aigua ja està, mi senyor.
BARO Ja és ben calenta? Millor.
Doncs porta l'aigua i el cossi.
(*Ganyota se'n va.*)
- SOL L'aigua i el cossi? Per què?
BARO Estic molt encostipat,
i ara, aquí, pendre he pensat
un bany de cames.
- FLORA Pot ser?
SOL I aquí mateix?
BARO Per què no?
FADRIC Això és indigne!
(*El Baró, riu.*)
- SOL I se'n riu!
FADRIC La veritat, això no diu
amb la vostra posició.
- BARO Com que aquí ningú em veurà.
FADRIC Com a Baró és imprudent!
BARO Ei, tu; davant de la gent
ja saps com em sé portà.
- SOL I el pendràs?
BARO No sigueu nenes!
FADRIC Diuen bé, sí, i us sóc ben franc!
Pare...
- BARO Què?
FADRIC La vostra sang
no és la de les meves venes.
M'ho diu la ira que m'encona ;
no us sóc fill... m'ho sento aquí!
- BARO Noi, s i m'ho tornes a dï
em separo de la dona.
- FLORA Ah!
FADRIC Baró!
SOL Què has dit, impio?
BARO El que heu sentit.
FADRIC Sô un guerrero ;
i si com pare us venero
com a noble us desprecio.
(*Se'n va.*)

ESCENA VII

BARÓ, SOL, FLORA, GANYOTA, IGNASI *i després* MANFRED

- GANYOTA L'aigua. El cossi.
(*Porta l'olla.*)
(*Duent un cossi i un paper.*)
- IGNASI La mostassa.

- BARO Molt bé, entreu-ho a poc a poc.
Això bull. *(Tocant l'aigua amb el dit.)*
- GANYOTA Si surt del foc!
SOL Bé, prou, ja; de ratlla passa.
GANYOTA On ho poso, mi senyor?
BARO Tot això és molt baix. Aquí...
Ja veuràs posar-ho allí. *(Al tron.)*
- SOL Que és més alt i estic millor.
No hi ha una cadira?
BARO Es alta.
SOL Una de mitjana.
BARO Es baixa.
FLORA Doncs seieu sobre la caixa.
BARO No, senyora.
SOL Això m'exalta.
FLORA Me'n vaig, senyora, d'aquí
per no veure més ximpleses.
(Se'n van Flora i donya Sol.)
- SOL Què hi vols fer? Són estranyeses
que em passen només a mí.
MANFRED *(Entrant amb la tobollola.)*
Mi senyor...
- BARO Oi, que vens bé.
i a tots tres veure'us volia.
- GANYOTA Digueu, doncs, què s'oferia?
BARO Escolteu, i us ho diré.

ESCENA VIII

BARÓ, MANFRED, IGNASI i GANYOTA

- BARO Manfred, Ignasi, Ganyota;
veniu, que us haig de parlar
perquè us vui comunicar
un fet que serà de nota.

MÚSICA

- TOTS Escoltem amb atenció
tot respectant la persona.
- BARO Demà amb gran satisfacció
caso al noi.
- TOTS *(Amb cantarella.)* Senyor Baró,
que sigui l'enhorabona.
- BARO Gràcies. A les deu és l'hora,
i per no callar-vos res
la futura sobreu que és
m'amparada donya Flora.
Tinc convidat el milló
de la noblesa del poble
i trobaran molt poc noble
que jo no tingui bufó.
- MANFRED Es clà.

IGNASI Es clà.
 GANYOTA És clà.
 BARO Un de vosaltres ho serà.
 MANFRED Qui voleu?
 IGNASI Qui penseu?
 GANYOTA Qui trieu?
 BARO El que vosaltres digueu.
 GANYOTA Per ser bufó del castell
 s'ha de ser tort i garrell.
 BARO No hiensem més; amb tu conto.
 GANYOTA Què sé jo? Fugiu d'aquí!
 BARO Tot el més que em podran dir
 és que tinc un bufó tonto.
 GANYOTA Mes no s'ha de sè esguerrat
 per obtenir aquests *empleios*?
 BARO Davant la gent fes *meneios*
 i t'hi poses tot plegat.
 MANFRED Bona idea, ben pensat.
 No hi ha res més ben trobat.
 IGNASI Com un gep i un garrell
 no hi ha res per un castell.
 MA. i IG. Tort, mal fet, divertit,
 geperut, lleig i petit.
 BARO Posa't així.
 (Indicant que es posi tort.)
 GANYOTA No ho sabré fè.
 BARO Si tu no et torces
 jo et torçaré.
 GANYOTA Així voleu?
 BARO Sí, més torçat.
 GANYOTA Ves si un agrada
 aquest posat?
 BARO Així, així.
 MA. i IG. Molt bé, molt bé.
 BARO Tu vés caminant
 i vés fent ganyotes
 i per fer riure
 pensa-te-les totes.

ESCENA IX

Dits i donya SOL

PARLAT

MANFRED Veieu que això no es refredi.
 BARO Doncs, anem a seure, ja.
 Vui estar bo per demà
 i aquest bany serà un bon medi.
 Treu les sabates... Detenta...
 SOL Déu meu, i quanta ximplesa!

- BARO Feu el favor Baronesa,
d'abocar l'aigua calenta.
- SOL Jo una cosa tan vulgar?
De seguida!
- BARO Sant Antoni!
- GANYOTA Ganyota; tu ets testimoni
SOL de que m'hi ha hagut d'obligar. (Ho fa.)
- BARO Ui! que crema! Em tiraràs
un raig de freda, no molta. (A Manfred.)
- MANFRED La motassa. (Tirant-li.)
- BARO Molt bé; escolta:
Veiam com et portaràs.
- MANFRED Ha anat bé.
- GANYOTA Doncs...
- BARO No repliquis;
si ho fas bé, un regalo bo,
i sinó, hi haurà bastó.
- IGNASI I si riu?
- BARO Tu no t'hi fiquis.
Veiam, doncs, ves-te a posar
aquell vestit de sarrells,
i cintes i cascabells
del bufó que se'n va anar.
- MANFRED (Apart a Ganyota.)
I ho faràs?
- GANYOTA (No veus que ho vol?)
I sent bufó, podré dir
tot el que vulgui?
- BARO Es clà.
- GANYOTA Sí?
- BARO Doncs, Baró, tu ets un bunyol!
Tira'm aigua.
- GANYOTA Tens degradàcia;
tot justament no ho vui fê.
- TOTS Ja, ja, ja...
- BARO Ho fas molt bé!
Veste a vestir. M'has fet gràcia.
(Ganyota, se'n va.)
- Ara, Ignasi...
- IGNASI Mi senyor...
- SOL Fins aquest? Passa de ratlla.
- BARO Posa't una arpa a l'espatlla
i faràs de trobador.
- IGNASI Si jo no sé cap *hastòria*
ni cap vers...
- BARO No siguis ganso;
si et convé dius un romenço
d'aquell que saps de memòria.
(Ignasi se'n va.)
- Mes, callev... No pugem? Qui hi ha?

ESCENA X

Dits i FADRIC, GUERRERS PRIMER, SEGON i TERCER, NOBLES, i aviat GANYOTA i IGNASI

MANFRED Don Fadric amb altres nobles
 SOL I on van per aquestos pobles?
 BARO Sant Jordi!
 SOL I ara, que es fa?
 BARO Què farem?
(Apareixen els dits pel fons.)
 FADRIC *(Als nobles.)*
 Sens compliments.
 BARO En mala hora m'ha acudit
 ço del bany.
 MANFRED S'han aturdit.
 SOL Figueu-us a dintre corrents.
 BARO No hi ha temps.
 MANFRED Els han trompat.
 FADRIC *(Al fons.)*
 Jo, després, com és de llei.
(Els nobles entren. Sol, no sap que fer, i, de prompte, treu el mantell de la taula i el posa al Baró, tapant-li les cames, peus i el gibrell.)
 SOL Tape-us, és l'únic remei;
 i rebeu-los assentat.
(El chor avança cap al prosceni.)

MÚSICA

CHOR Caçadors, guerrers i dames,
 que, caçant
 per aquests plans i muntanyes,
 hem trobat
 la tempesta que amenaça,
 trons i llamps,
 aixupluc, caliu i hostatge
 demanant,
 entren a n'aquesta casa
 salutant.

PARLAT

BARO *(Apart a Manfred.)*
 Digues que entrin a l'instant
 el bufó i el trobadò.
 MANFRED Molt bé diu.
(Se'n va, i torna a entrar amb Ignasi i Ganyota.)
 GANYOTA Hola, Baró!
 BARO *(Veient-lo dret.)*
 Què fas?
 GANYOTA Hi ha gent? Endavant.
(Es posa tort.)
 FADRIC Què fa?

- SOL Re; dissimulem.
- CAV. 1 Que no es molestin espero.
- BARO Com correspon a un guerrero creguin, senyors, que els rebrem.
- CAV. 1 Jo per tot, gràcies he dat ja al senyor, prop les acàcies.
- GANYOTA Je, je, que és burro! Les gràcies es donen en ven dinat.
- FADRIC Insolent.
(*Es posa la mà a l'espasa.*)
- TOTS Ja, ja, ja, ja!...
- BARO (*Apart, detenint a Fadic.*)
No veus que fa de bufó?
- FADRIC Sent així, teniu raó.
- BARO (*Rient forçat.*)
M'ha fet gràcia!
- CAV. 1 Si que en fa.
- IGNASI (*Apart a Ganyota.*)
Apa, noi, que bé que ho trames!
- FADRIC (*Alceu-vos, senyor Baró!*)
- BARO (*No puc...*)
- FADRIC (*Ah, maledicció!*)
que deu pendre el bany de cames!
- CAV. 1 Sent ja de nit, el tropell era anà amb dames.
- SOL Vritat.
- CAV. 1 I ens hem pres la llibertat d'entrà aquí al vostre castell.
- CAV. 2 Mes, descuidem el milló.
No sabeu qui som els sis que aquí ens trobem, i és precis fer-vos la presentació.
Senyor Baró, Baronesa...
(*No s'aixeca?*)
- FADRIC (*Ah, Déu, el pare!*)
- CAV. 1 Si no estessin per ço, ara, nosaltres no tenim pressa.
- BARO Estic prompte. (*Maleit bany!*)
- CAV. 1 Estem drets...
- BARO (*De mi renego.*)
- CAV. 1 Baró, començo a estar cego!
- SOL (*Passant aquí no és estrany.*)
- FADRIC Cruel fracàs!
- CAV. 2 Baró, al cas recte;
si sou cavallé, aixequ'eus.
(*Com em fan picar els peus!*)
- BARO (*La mostassa fa l'efecte!*)
- GANYOTA A què ve, ara, aquí, el ballar?
- GANYOTA Ves qui arregla aquests embulls!...
- BARO (*Ui, com em fa plorà els ulls!*)
- CAV. 2 No respon.
- CAV. 1 Vaja, prou ja!
És qüestió d'espasa fora.
(*Tots desenvainen.*)
- BARO Ah!... però, no...
(*Es vol alçar i no pot.*)

- CAV. 2 Prou ofensa.
 CAV. 1 És estrany, ell no es defensa.
 CAV. 2 I el més estrany és que plora.
 CAV. 1 Ja que us en burleu, Baró.
 Tots sis som els insultats;
 aquí van els guants plegats. *(Tirant-los.)*
- FADRIC *(I jo, què faig?)*
 CAV. 2 Covart!
 FADRIC Oh!
 BARO Ja està llest; no m'alçaré.
 FADRIC *(No sé si el dec defensar!...)*
 GANYOTA Si els recull, ja pot plantar
 dos botigues de guantê.
 FADRIC Jo els recullo.
(Cullint-los i donant-los a sa mare.)
- CAV. 1 I què voleu?
 FADRIC Dar-vos una lliçó espero,
 perquè m'és pare el guerrero,
 i el seu honor és el meu.

MÚSICA

- FADRIC Qui al pare insulta
 al fill ofèn;
 a cops d'espasa
 respectareu,
 al qui us hostatja
 al seu castell.
 Té i té, contesta.
 Té, tu, té i té.
 CHOR *(Combatent.)*
 Morin els nobles
 mal ensenyats.
 Qui no s'aixeca
 serà aterrat.
 FADRIC Morin els hostes
 intemperants.
 CHOR Brandin les armes,
 corri la sang.

PARLAT

- BARO El que dic, calle-ho al poble;
 mes, olu-me. *(Què diu, ara?)*
 SOL *(Tinc por que l'amor de pare
 embruti l'honor del noble.)*
 FADRIC I a contà aneu semblants trames?
 SOL Tant bon punt haveu entrat
 BARO ha dat la casualitat
 que prenia un bany de cames.
 Per no deixar'm veure així,
 m'he tapat, fent tal tropell;
 per proba, aquí hi ha el gibrell,
 i la mostassa era aquí.
(Destapa i ho ensenya.)

- CAV. 1 Sent un cas així senzill,
que mes que dir-ho, com ara?
- FADRIC (Estic mort, em cau la cara
com a noble i com a fill.)
- CAV. 2 Amb franquesa, i no urdint trames
s'eviten tals desesperos.
- GANYOTA (Ja ho veus, Manfred, el guerreros
també prenen banys de cames.)
- BARO Per dona-us d'això una proba,
calceu-me.
(Manfred, l'airuga i el calça.)
- CAV. 1 Doncs, amb franquesa,
s'ha mullat la roba, i pesa.
No tindrieu res de roba?
- SOL En tenim, però és molt vella.
- CAV. 2 Com que és per estar per 'qui.
- BARO Ja serà prou bona.
- CAV. 1 Si.
- BARO Doncs, aneu, i bona estrella.
(Se'n van, saludant, acompanyats d'IGNASI, MANFRED
i GANYOTA.)

ESCENA XI

DONYA SOL, DONYA FLORA, BARÓ i FADRIC

- FLORA Però, senyora, què passa?
- FADRIC Com a noble, quin negoci!
- FLORA I per xò?
- BARO Malviatge el coïsi,
ells, els peus, i la mostassa!
- FADRIC Però, vos, primer morir
que ensenyar el que aquí feieu.
- SOL També ho trobo.
- BARO Ai, que no vieu
la manera de patir?
- SOL El que ara a mi més m'aterra
és tants llits. On els posem?
- FLORA Això rai; els posarem
tres matalassos a terra.
- BARO I havent de vení aquell noble?
- TOTS Qui?

MÚSICA

- FLORA Sit.
- SOL Sit.
- FLORA Sit.
- SOL Sit.
- FLORA Vet-aquí un pas divertit.
- SOL No es pot dir res.
- FLORA Ja se sabrà.

SOL Silenci.
 FLORA Sit.
 SOL Sit.
 FLORA Sit.
 SOL Sit.

(Es sent a fora els crits de centinella alerta, que hom ha sentit al començament de l'acte. A les cornetes dels centinelles, responen altres cornetes i clarins.)

ESCENA XII

Dits i DON GUALTERO, que apareix acompanyat d'altres nobles. En sentir les cornetes surt tothom en escena.

GUALTERO Salve, Castell
 dels tres dragons,
 glòria i honor
 als seus barons!
 Jo arribo aquí
 ple de valor,
 vessant de fúria
 per tots cantons.
 Sóc un gran noble
 com pocs n'hi ha.
 L'espasa i daga
 la sé brandà.
 Les meves armes
 són de gran preu,
 les més temibles
 per tot arreu,
 Imposo ma feresa
 i el món faig tremolà.

CHOR Qui és aquest noble
 tan pretenció
 que fa el fatxenda
 tan rabiós?

GUALTERO Sóc un guerrero
 batallador
 que a les batalles
 dono molt joc.
 Espasa tiro,
 jugo, tinc l'as,
 fallo, no passo,
 mato el cavall,
 Trumfos, espases,
 tots cap per vall.
 Jo mato moros
 i cristians,
 que els uns i els altres
 em són iguals.
 Tinc bones cames,
 tinc un bon braç
 la carn de ferro

i el cap molt clar.
Jo planto cara
al més gosat ;
qui no em respecta
ja està ben posat,
perquè per tot
allí on jo vaig
imposo ma feresa
i el món faig tremolà.

CHOR No us falten, senyor,
recomanacions.
Per qui us escolta
no hi ha millor.

GUALTERO Sóc el guerrero
que fa més por ;
de la noblesa
el bo i millor.

CHOR Entreu, doncs, hoste,
que ho sabem tot,
hostes d'aquests
vol el Castell
dels tres dragons.

TELÓ

SEGON ACTE

La mateixa decoració

ESCENA PRIMERA

DONYA SOL, DONYA FLORA, DON GUALTERO, SIS CAVALLERS
i MANFRED

MÚSICA

GUALTERO Vaig a matà aquest traidô.

SO-FL-MA. No.

GUALTERO Cavallers, entrem aquí.

CAVALLERS Si.

GUALTERO S'ha amagat aquí el felló.

SO-FL-MA. No.

GUALTERO Mal llamp que el faci sorti.

CAVALLERS Si.

GUALTERO Morirà sense perdó.

SO-FL-MA. No.

CAVALLERS El volem veure morí.

GUALTERO Si.

SO-FL-MA. Sabeu on entreu, senyô?

GUALTERO No.

SOL On aneu amb tant furor?

GUALTERO Dissimuleu-me, senyora.

SOL Està el gibrell.

(A Flora i Manfredo.)

FLORA Si, ja és fora.

SOL Ai, m'heu tret un pes del cor!

GUA. I CAV. Que plogui el cel damunt nostre,
bé,
però que plogui del sostre,
re!

Això demana venjança
al cel, perquè l'honor nostre
per damunt de tot alçant-se
clamarà al cel contra el sostre.

PARLAT

GUALTERO Un criat vostre m'ha mullat.
SOL (Dissimulem.) Doncs i això?
Qui ha estat? (Als criats.)
FLORA (A Manferd.) Tu?
MANFRED No.
SOL No sé qui pot havè estat.
Mes, descuideu, que ho sabré,
i ai d'aquell que així ens difama!
GUALTERO Agraït quedo a la dama.
SOL Quedi en pau el cavallè.

ESCENA II

DON GUALTERO i donya FLORA

GUALTERO Quedeu-vos; el cor em bat.

MÚSICA

FLORA Serà un somni! Oh, m'espanta
Don Gualtero! Verge santa!
GUALTERO Sí, don Gualtero ha tornat,
i respòn si pots, ingrata,
aixís a un home se'l mata?
FLORA Calleu, calleu, per pietat.
GUALTERO Hi tornat de Palestina,
hi tot ho sé, la traïdora,
a qui aquest guerrero adora,
d'una altre serà demà.
I aquest cor que per tu alenta,
tu me'l trinxes i en fas trisses,
com carn per fer llangonisses...
Però no ho tens de logrà.
Jo t'estimo amb amor foll
i no has de ser de ningú;
que el qui es vulgui casà amb tu,
li trencó la nou del coll.
FLORA No t'estimo i em fas fàstic,
perquè res del teu m'agrada,
i veure'm amb tu casada
fora per mi el pitjor càstic.
GUALTERO Prou que ho sé, per xò em maleeixes.
FLORA Llavors, per què no em deixes?
GUALTERO Perquè ets d'hermosura un sol.
FLORA No vulguis a qui no et vol.
GUALTERO Jo per tu he perdut la gana.

FLORA Això rai, menjeu herbetes..
 GUALTERO Vui besâ aquestes manetes.
 FLORA Qui amor per força demana?
 GUALTERO No puc viure sense tu
 que ets illusió del meu cor,
 i si no em dones l'amor,
 el meu càstig serà dû.
 FLORA No et puc veure ni pintat
 i per un altre haig de ser
 que em darà, fent-me muller,
 amor i felicitat.

PARLAT

FLORA Ja us ho he dit clar; jo us odio,
 que a un altre el meu cor adora.
 GUALTERO Acabem la farça, Flora,
 tampoc jo us estimo.
 FLORA Ah!
 Sortiu doncs!
 GUALTERO No; que si us busco
 és perquè guanyats en guerres
 teniu molts castells i terres
 i haureu de ser meva.
 FLORA I ca!
 GUALTERO Us ho juro!
 FLORA Fora! Fora!
 Vaig a cridar!
 GUALTERO Sereu meva;
 vinc decidit.
 FLORA Jo ser teva?...
 Teva? Sê morta primê!
 GUALTERO Sinó ho feu de grat, per força,
 que tinc ja gent preparada.
 Veniu!
 (Senyalant la porta per fugir.)
 FLORA Ah!...
 GUALTERO No? Donques, nada!...

ESCENA III

Dits i DON GODOFRED, que apareix de repent

GODOFRED Molt bé, guerrero, molt bé!
 (Celada baixa.)
 És dir que vós amb les dames
 sou valent? Aaaaah!
 (Cridant, sempre amb ràbia.)
 Verge pura!
 FLORA Ah!
 GODOFRED Voto a Déu que m'apura!
 GUALTERO Digueu qui sou.
 FLORA Oh!
 GUALTERO Talós!
 GODOFRED Jo sóc jo; mes perquè us consti

- que ja us conc, mal guerrero,
aneu-se'n ja, Don Gualtero,
Donya Flora nó és per vós.
- GUALTERO Qui sou?
(*Cremat i impatient.*)
- GODOFRED Sóc jo!
(*Amb majestat.*)
- FLORA (Qui pot ésser?)
- GUALTERO Que em digueu el nom suplico!
- GODOFRED Que jo sóc jo; us ho replico.
- GUALTERO Ja començo a estar cremat.
- GODOFRED No ho sabreu, per més que us pesi!
- GUALTERO No?
- GODOFRED No.
- GUALTERO No!
- GODOFRED De cap manera!
- GUALTERO Doncs, a fora la visera.
(*Alçat-li.*)
- GODOFRED Ja, ja, ja, ja.
- GUALTERO M'ha trompat!
- FLORA (Du careta.)
- DODOFRED No us deia
que de cap modo ho veurieu?
- GUALTERO Si que preparat venieu!
- GODOFRED No em convé dir qui sóc jo.
- GUALTERO Doncs, a fora la careta!
- GODOFRED No ho sabreu; ho repeteixo!
- GUALTERO Per provar-vos-ho l'esqueixo!
(*Li arrenca la careta i troba que en porta una altra.*
Sorpresa general.)
- FLORA (Un altre!)
- GODOFRED Jo, jo, jo, jo.
Així viatjo d'incògnit.
- GUALTERO Això ja passa de ratlla.
- GODOFRED Jo no m'adormo a la palla,
encara en duc dotze més.
- GUALTERO Ho sabré, donques, matant-vos.
- GODOFRED Així a bodes se'm convida!
- GUALTERO Fora l'arma de seguida!
- FLORA Ah, no; per Déu, cavallers!

ESCENA IV

Dits, GANYOTA, MANFRED, IGNASI, SOL i BARÓ

- GANYOTA Què passa?
- MANFRED Què és?
- FLORA Ai, auxili!
- GODOFRED Aaah
(*Abaixant-se la visera.*)
- IGNASI (*Apart als criats.*)
Què hi ha?
- GODOFRED No podem fer-ho
però ens veurem.
- GUALTERO Sí, guerrero.
(*Envainant.*)

IGNASI Ja hi tornem, vatura el món!
 SOL (*Entrant i reconeixent a Don Gualtero.*)
 Que hi hà?
 BARO (*A Don Gualtero.*)
 Vós, altra vegada?
 No sabeu que donya Flora?...
 SOL I a més, no us van treure a fora?
 Com és que a casa torneu?
 GODOFRED Ooooh!...
 GANYOTA Sembla un bou quan remuga.
 BARO Demà, per sortir d'apuro,
 la casem.
 GUALTERO Ah! Doncs jo us juro
 que vós no la casareu. (*Se'n va.*)
 FLORA (*A Don Godofred.*)
 Ah, gràcies, senyor, mil gràcies.
 M'heu salvat.
 BARO Doncs, què és això?
 FLORA Que ell anava ja a robar-me
 i ell ha devingut briós.
 BARO Per a sabè a qui agrair-ho,
 digueu-nos al menys, qui sou.
 (*Don Godofred ensenya un anell.*)
 Ah!
 (*Cau agenollat al seus peus.*)
 GODOFRED Alceu-vos. (*Se'n va.*)
 SOL Qui és?
 FLORA Què passa?
 BARO Sit...
 (*D'un a l'altre, com sempre.*)
 TOTS Sit, sit, sit, sit, sit.
 GANYOTA Bo.
 Vet' aquí una moda nova
 des d'aquest vespre a les nou.

ESCENA V

Dits, DAMES i CAVALLERS. Tots amb vestits que no són per ells. Els sis primers i les dames, per la dreta. Els altres sis que han vingut amb Don Gualatero, per l'esquerra

MÚSICA

C-D-D. Hi ha forasters.
 AL-CHOR Hi ha forasters.
 CHOR 1 Qui deuen ser?
 CHOR 2 Qui deuen ser?
 BARO Pasin, senyors.
 SOL Ja poden adelantar-se
 que a l'últim tots iguals som.
 CHOR 1 Donques, *nada*, entre nosaltres,
 hi regni la pau i unió,
 que els nobles tots som de casa

- i ens hem de conèixer tots.
 CHOR 2 Tenim la mateixa sang
 perquè tota és d'un color,
 i ens casem els uns amb altres
 perquè no perdi de tò.
 CH. DAMES Les dames i els cavallers
 cantin la pau i la unió,
 que de les cançons dels nobles
 sempre seran les millors.
 TOTS Sí, unió, pau i franquesa,
 ja que aquí ens coneixem tots,
 prou barrades i bestieses
 fem quan davant d'altres som.

PARLAT

- CAV. 1 Molt ben dit.
 CAV. 2 Donques, seiem-hi.
 BARO (*Al bufó.*)
 Tu, posa't tort. (*Hom s'asseu.*)
 GANYOTA (*Posant-se tort.*)
 Ai, té raó.
 CAV. 1 Veiam, ara, qui diria,
 veient-nos dû aquests drapots,
 que de la cavalleria
 som tots junts la nata i flor?
 GANYOTA Per xò jo, perquè es conegui
 i ben clâ ho vegi tohom,
 dic, que la cavalleria
 té de sê a l'estable.
 SOL Bo!
 BARO (*Rient per força.*)
 Ja, ja, ja, ja. Quina gràcia!
 CAV. E Si que és un bufó graciós.

ESCENA VI

Dits i DON FADRIC donant l'esquena als cavallers

- BARO (*A Fadric.*)
 Què fas, ara, Sant cristià?

MÚSICA

- FADRIC Com a guerrers
 no us puc tractar,
 no, no, no, no, i no,
 que el que es difressa
 tal com heu fet,
 perd el seu nom.
 CAVALLERS Viva Déu! Semblant paraula!
 IGNASI Viva la «juerga»! Ja hi som!
 FADRIC No, no, no, no i no!
 BARO No en facin cas

FADRIC que no hi és tot.
 Jo considero
 que no hi ha honor,
 si no acompanya
 la correcció.
 Senyors: els nobles
 ho hem de ser,
 de nit, de dies,
 sempre en tot temps.
 Ni conveniències,
 comoditats,
 bones ni males
 casualitats,
 altes i baixes
 mil ocasions,
 han de fê perdre
 la condició.
 Nobles, som nobles,
 com dos i dos
 fan quatre, i quatre
 vuit, i vuit setze,
 i setze i setze
 fan trentadós.

PARLAT

BARO Bé, vaja, prou he dit. Calla.
 FADRIC No vuill callâ, i ja n'hi ha prou.
 BARO Jo com a pare t'ho mano.
 FADRIC Com a pare és de raó.
 BARO Que volen passar l'estona
 o anâ a sopâ?
 CAV. 1 Es molt dejorn.
 CAV. 2 El millor és que ens reciti
 algun vers el trobador.
 IGNASI (Ai, Ignasi, quins apuros!)
 BARO Ves què et diuen els senyors.
 UNS Que canti.
 ALTRES Sí, sí, que canti.
 BARO Vaja, Ignasi, al mig i alóns.

MÛSICA

IGNASI La lluna, la pruna,
 vestida de dol,
 son pare la crida,
 ma mare la vol.
 TOTS Molt bé, molt bé, bravo, bravo.
 BARO Ara que cantem cançons,
 podem, si vostès coneixen,
 jugâ aquí a qualsevol joc.
 UNS A saltâ i parar.
 ALTRES A fet.
 ALTRES Sant Pere més alt qui to-
 ca peus a terra amaga.
 ALTRES A arrencar cebes.

- ALTRES No, no.
- BARO A puput.
- TOTS Bé, ben pensada.
Té raó, és el millor joc.
- BARO Veiam, qui amaga?
- TOTS Qui amaga?
- TOTS Que es faci.
- BARO Doncs faré jo.
(*Formen rodona i el Baró va comptant, al mig.*)
Uni, dori,
teri, quateri,
mata laberi
biri, birom
conta'ls bé,
que tots hi són.
- TOTS Ja, ja, ja, ja. A vós us toca.
Endavant, amaga el Bou.
- BARO Un mocador de butxaca
(*Li tapa els ulls.*)
Quants dits hi ha?
- BOU Trenta dos.
- TOTS Puput, d'on vens?
- BOU De Roma.
- TOTS Què en portes?
- BOU Corona.
- TOTS Què en busques?
- BOU Minyona.
- TOTS Bus-ca-la bé,
que la trobaràs.
(*Ball i dansa del Bou i de la Dama, que persegueix
al mig de la rodona, o sardana que hom fa.*)
- CHOR L'agafa, l'agafa,
ja fuig, ja la té,
s'esmuny dels seus braços,
com una serp.
Com corre, com llisca,
com juga saltant,
com fuig del que porta
els ulls tapats.
L'agafa, l'agafa
li torna a escapar.
Ja la té als seus braços,
no fugirà.
Qui és? Qui és?
- DAMA (*Desfent-se del que la toca.*)
No em toqueu,
que ja em dono,
si voleu.
No em toqueu,
no em toqueu,
que ja em dono,
que ja em dono,
si voleu.
- MANFRED Senyors, el sopà és a taula.
- BARO Doncs, fora broma, senyors.
Anem, que l'arròs es cova.

- TOTS (*Donant el braç a les dames.*)
 'Nem sortint de dos en dos;
 cada cavallé amb la dama
 que li senyali el seu cor.
- CHOR Anem-se'n, anem-se'n,
 correm a sopar,
 la taula és parada
 de tot hi ha.
 El braç a la dama
 darà el cavaller
 que el cor li senyali
 amb ferm voler.
 Anem-se'n, anem-se'n,
 correm a sopar;
 la taula és parada,
 de tot hi ha.
 Anem, anem.

ESCENA VII

GANYOTA, IGNASI i MANFRED

PARLAT

- IGNASI Gràcies a Déu que són fora.
 GANYOTA Gràcies a Déu que estem sols.
 IGNASI Traiem-nos ara, l'*escarpa*,
 i estem un xic en *rebot*.
 (*Es treu l'arpa, i s'asseu. Trona. Ell se senya.*)
 Jesús, Maria, Josep!
- GANYOTA Mireu quins llams i quins trons.
 GUALTERO Per preparar bé la trama
 MANFRED No veieu quin temps que fa?
 IGNASI Jesús! Sant Marc, Santa Creu,
 santa Bàrbara no ens deixeu!
 (*Surt DON GUALTERO, i sense que el vegin, diu:*)
- GUALTERO Per preparar bé la trama
 escoltaré des d'aquí,
 cercant medi de sortir
 per tal de robâ a la dama.
- GANYOTA Vaia un tip de llampegar!
 MANFRED I no és estrany sent l'istiu.
 GANYOTA Això a mi em fa recordar
 un cas que aquí va passar,
 horrorós, segons es diu.
- IGNASI Fem rotllo.
 GANYOTA Si, ben pensat;
 acosteu els tamborets.
- IGNASI I ara que estigueu *inquiets*.
 MANFRED Jo ho escolto amb ansietat.
 GUALTERO (*Apareixent.*)
 Jo us explicaré millô,
 perquè ho sé de bona tinta.
- TOTS Ah!
 GUALTERO Us ho diré tal com pinta.
 Escolteu amb atenció.

MÚSICA

GUALTERO Una vegada era un rei.
 Escolteu bé la rondalla
 que no és per la canalla
 i ho té tot, com és de llei.
 Un cop trets d'Espanya els moros,
 els cristians que els perseguien,
 sobre els castells que ells tenien
 es van tirar com a toros.
 Van volé aquest assaltar,
 venen aquí sans i bons,
 entren, surten tres dragons
 i nyam! se'ls varen menjar;
 que aquest castell que veieu,
 que ens en guardi Sant Antoni,
 era el castell del dimoni,
 que era aquí on ara us esteu.

(Fa un tro.)

IGNASI Ai, quina por!
 Quin tremolor.
 Tot jo he quedat
 esborronat!

MANFRED Escolta bé
 el que va fê;
 que ara ens dirà
 com va acabâ.

GANYOTA Calleu, calleu,
 que ara ho sabreu.
 Quina fredat!
 Fem el valent,
 Acosta't bé
 i ves dient.

GUALTERO S'estaven aquí vivint...
 Que no ens senti el que s'hi estava.
 Perquè si se'ns presentava...
 a mi em veuriau fugint.
 La sang se em gela fent glebes,
 només tenint-ho de di:
 era que estaven aquí,
 ell i en Rossega cebes.
 Varen fê una processó,
 van fe aspergis des de fora,
 i el dimoni, al cap d'una hora,
 ja tocaba el pirandó.
 I van empendre el viatge
 tot volant com una grua.
 Dos dimoniets sense cua
 li portaven l'equipatge.

(Tro. Se'n va Gualtero.)

IGNASI Ai, quina por;
 quin tremolor,
 tot jo he quedat
 esborronat.

MANFRED Escolta bé
 el que va fê,

GANYOTA que ara dirà
 com va acabâ.
 Calleu, calleu,
 que ara ho sabreu.

(Tro.)

TOTS Un altre tro.
 Ai, quina pô!
 Quin munt de llamps
 La tempestat
 m'ha trasbalçat.
 Ai, no poguê
 trobâ un racê!

PARLAT

MANFRED Ignasi!
IGNASI No, no t'espanti.
MANFRED I era lleig?
GANYOTA Negre com pega.
IGNASI I l'ànima d'en Rossega?
GANYOTA La portaven dintre un canti.
IGNASI Dintre un canti una persona?
MANFRED No et diu ànima?
GANYOTA Si ho conto.
MANFRED Jo et toc, quin home més tonto.
GANYOTA Ets més du que un ou de mona.
 Van conseguí amb processons
 que ells dos plegats se'n anessin,
 més, perquè el castell guardessin
 hi van quedâ aquells dragons.
 No sabent ja el rei que fê
 per treure'ls, va cridâ al poble,
 quan tot plegat surt un noble,
 i els hi diu: Jo els mataré.
 Avisa a tots els poblets,
 fa encendre aquí grans fogasses
 i es presenta a les bestiaesses
 tot vestit de mirallets.
MANFRED Mireu; quines invencions!
GANYOTA Però varen sê els treballs
 quan a dintre dels miralls
 s'hi van mirâ els tres dragons:
 tots aturdits com anyells,
 que eren, al veure-ho, pensaven,
 molts altres dragons que anaven
 allí dintre contra d'ells.
 S'acobardeixen d'això,
 reculen, el noble avança,
 i me'ls enfila amb la llança
 com per fê a l'ast un capó.
MANFRED Això si que són accions.
GANYOTA El va fê el rei, per tals fets,
 gran Marquès dels Mirallets
 i Baró dels tres dragons;
 entra al castell...
MANFRED Això pasma.

GANYOTA Se'n fa l'amo el mateix dia,
i a la nit, quan ja dormia,
se li presenta un fantasma
(Tro. Ignasi tremola.)

MANFRED Ai! Déu meu!
GANYOTA Molt alt, tot blanc,
els ulls i el nas traient foc.

MANFRED Ignasi!
IGNASI Què?

MANFRED Et tornes groc.

GANYOTA I el rostre vermell com sang.

MANFRED De pensar-ho, avui no dormo.

GANYOTA Un cop aprop, li va di:

—Jo sò el fantasma que aquí
del fum de l'infern em formo.

Ja que haveu tret el dimoni
ocasionant-li un tropell,
jo, cada any, menjar per ell
vindré a cercar.

MANFRED Sant Antoni!

GANYOTA Mes si el rebost no és ben ple
o algú a tocar-me es propassa...

MANFRED Ai, Déu meu; quina veuassa!

GANYOTA Jo el castell enfonzaré.

(Tro.)

IGNASI Ai, em sembla que el sentim.

GANYOTA Després, va fè un estornut.

Desapareix... i cucut!

IGNASI Quina olor de socarrim!

MANFRED I el bon baró, què va fè?

GANYOTA Que cada any, en semblant dia,
el rebost de talls li omplia
perquè s'atipés ben bé.

MANFRED I cada any ve el mateix dia?

GANYOTA Cada any, avui a la nit.

IGNASI Les dotze.

GANYOTA Ara.

MANFRED Has sentit?

(Toquen les dotze i passa per la galeria, un fantas-
ma tal com ha descrit Ganyota. Així que el veuen,
es giren, d'esquena. Trons i llamps sovint.)

(Melo pea. Recitat.)

IGNASI Mira't.

(Tots se senyen.)

GANYOTA Ai!

MANFRED Ave Maria!

GANYOTA L'encertat és que resem.

MANFRED Si, tens raó, de seguida...

IGNASI «Sin pecado concebida».

MANFRED «Com nosaltres perdonem...»

(Mentrestant, quan el fantasma ha desaparegut pel
foro, apareixen assaltant la barana de la gale-
ria, sis moros, guiats per don Gualtero, disfres-
sat. Escena mimica. Don Gualtero, indica un punt

del costat dret de la galeria, que és cap allí on van els moros de pressa, i ell es queda amb la cimitarra desenvainada.)

FLORA (Des de dins i amb veu apagada.)
Socors!

IGNASI Hó sents?

GANYOTA Si, no et giris.
(Els moros fugen emportant-s'n a Donya Flora.)

MANFRED (Senyant-se acabant de resar.)
Anem.

GANYOTA Anem.

MANFRED Ai.

IGNASI Anem.

MANFRED Ja deu ser fora.

GANYOTA Correm.

Doncs, alcem-nos.

MANFRED (Quins martiris.)

IGNASI Quina por!

GANYOTA No hi ha cuidado,
mai ha fet res a ningú,
veu els pernils, se'ls endú
i se'n torna sense enfado.

MANFRED I ha parlat mai?

GANYOTA Crec que no ;
només sé que una vegada,
trobant la porta tancada,
va dir dos mots.

MANFRED Quina pô!

GANYOTA Va obrir per art del dimoni,
i un cop a dintre va entrar,
—Què feu aquí?—els va cridar.

ESCENA VIII

Dits i BARÓ, DONYA SOL, DON GODOFRED, FADRIC i al final de l'acte, tots, menys DON GUALTERO

(En el moment en que ha dit l'últim vers Ganyota, apareix al fons furiós, el Baró, embolicat amb un llençol i estrenyacaps, i diu:)

BARO Què feu aquí?

TOTS Ai!

GANYOTA Sant Antoni!
(Cauen xisclant.)

SOL Què passa? (Sortint esparverada.)

BARO Calleu, senyora!

Aquests ximpls, tan tranquils,
mentres aquests moros vils,
han robat a Donya Flora...

SOL Ah, socors!

GANYOTA El Baró!

BARO Alceu-us!

SOL Assistència!

(Tocs de corneta i trons.)

- FADRIC *(A la galeria.)*
A mi, campions
del castell dels tres dragons!
- GODOFRED *(Sortint tapat.)*
Què pasa aquí?
- FADRIC Prepareu's! *(Entra.)*
- BARO Que els moros... *(Fadric truca a b furor.)*
- GODOFRED Què? *(Pels bastidors.)*
Fadric truca.
- BARO
- GODOFRED Els moros! Ah! Pobres d'ells!
- MANFRED *(Ui! Com s'arrenca els cabells!)*
- GANYOTA *(No tinguis por, du perruca.)*
- FADRIC Han robat a donya Flora!
- BARO L'han robada? Ah, fulleros!
Doncs, que fan aquests guerreros
- FADRIC Els he cridat ja fa una hora.
*(Tro i llamp terrible que cau al jardí, incendi i so-
roll d'armes al pati.)*
- BARO Comença a baix la campanya!

MÚSICA

- GODOFRED Guerrers!
- TOTS Què?
- GODOFRED Vers la serra.
- TOTS Donem-nos el crit de guerra!
- GODOFRED Sant Jordi mata l'aranya!
- TOTS A ells, Sant Jordi,
Santa Maria,
desperta, ferro,
anem, anem!
- GODOFRED Desperta, ferro,
anem, anem!

TELÓ

TERCER ACTE

La mateixa decoració

ESCENA PRIMERA

DONYA SOL, BARÓ i GANYOTA

MÚSICA

- SOL Tarden molt, estic segura
que no hauran vist ni senyals.
- BARÓ Això el que és un món de mones,
que és el que sempre he pensat.
- GANYOTA I dir que ara, a aquestes hores,
potser serien casats
i farien la non, non,
beneïts pel capellà.
- BARÓ Mentre nosaltres, fent festes,
i taboles i saraus,
celebrariem la boda
rient, cantant i ballant,
- GANYOTA Per rebre d'aquí a nou mesos
pel correu de França ja;
un xicotet ros i nano
a n'el seu avi semblant.
- SOL Si, Ganyota, m'has fet gràcia,
tens raó, que més aviat
es treu això que una rifa,
que costa més d'encertar.
- GANYOTA I el més espantós, senyora,
d'aquest tan terrible pas,
és pensar que donya Fora
té de passà aquest traspals,
entre uns moros amb barbasses,
llargues de quatre o cinc pams,
amb uns ulls com unes tronges,
caixals com de porc senglà,

ungles com a calçadors,
i penjats aquí al costat,
uns alfanjarros qu'espanten
i fan fredat de mirar.

BARÓ Ai, malaurada,
t'haig de salvar!
Les meves armes
et lliuraran.
Qui contra els moros
no lluitarà?

SOL Ai, malaurada,
quan tornaràs?
A hores d'ara
com deus plorar,
entre aquells moros
mahometants!

PARLAT

SOL Maleïts moros!
BARÓ Maleïts siguin!
però jo ho tinc d'acabar.
Avui ans que el sol s'amagui,
l'Emir resposta em darà.
Els vestits, les vostres joies,
li oferirem per rescat,
i fins vendré per pagar-lo,
si convé, tot el bestia.

(Sol s'espanta.)

No; la família no hi entra,
podeu estar descansats.
Però no; aquestes ofrenes
desprecia el del turbant.
Via sus! Els meus homes d'armes
crido per tots els voltants
i el pendó dels tres dragons
serà el terror dels alarbs.

ESCENA II

Dits, IGNASI i MANFRED, que entren

MANFRED Ben dit, bravo, això m'agrada!
Això fa noble.

BARÓ Què hi ha?

IGNASI Som en Nasi i en Mans-fredes.

BARÓ Ja podeu passà endavant.

SOL I què voleu?

BARÓ Jo, senyora,
sóc el que els he fet cridar,
perquè mentre hem fet la sesta
em digan el que ha passat.

SOL Explica't donques, Ignasi.

BARÓ Amb compte amb els disbarats.
 IGNASI Ja fa estona que els *gorreros*...
 BARÓ Els guerreros!
 IGNA^{SI} Bé està clà!
 han tornat de la *beguda*.
 MANFRED De la batuda, cigrany!
 BARÓ Es dir que ja són a casa?
 (*Baró i Sol amb alegria.*)
 MANFRED Ja fa cosa de mig quart.
 SOL I doncs, què fan que no venen?
 BARÓ Calleu dona; ja vindran.
 IGNASI Són tots a fer la *ginesta*.
 BARÓ Però, explica't ben aviat.
 IGNASI No, no, que ho conti en *Mansfredes*,
 que no es *traboca*.
 BARÓ Doncs, au.

MÚSICA

MANFRED Els moros corrents fugien,
 portant donya Flora al braç,
 quan al pati amb els guerreros
 es troben a l'embossat.
 SOL Què vol dir?
 TOTS Sit, sit, sit!
 GANYOTA Ah, ja, si, aquell que fa, aaah!
 MANFRED S'ha trabat una batalla
 i els moros han triomfat.
 Allavores de seguida
 baixa d'aquí l'embossat
 amb el pendó i aquells nobles,
 i muntats tots a cavall
 a darrera dels vils àrabs
 han corregut com un llamp,
 que tot ahí i tot avui
 han 'nat corrent per 'quets camps,
 i han tornat mullats com peixos
 amb dos presoners lligats.
 BARÓ I els presoners són dos moros?
 MANFRED Missenyor, de tot hi ha.
 L'un ho és, i l'altre no.
 BARÓ Que els tanquin al quarto fosc,
 després me'ls presentaran.
 MANFRED Sereu servit,
 senyor Baró,
 per veure si es troba
 la solució.

PARLAT

SOL Es dir que no hi ha esperança?
 MANFRED Crec que no els han agafat.
 BARO Desdixada donya Flora!
 (*Veus interiors.*)
 VEU 1 Calla, tu!
 VEU 2 Veies d'estar!

SOL Què és això?
(Cauèn plomes pel fons.)

GANYOTA Els cuiners que criden.

BARO Sempre estan com gos i gat.

SOL Veus, te, ara tiren les plomes d'aquells indots que han plomat, i embruten la galeria.

BARÓ Ves, que si pujo, rebran.

IGNASI *(Anant al fons i cridant.)*
 Diu que no tireu *palomes* sinó el senyor pujarà.

BARO El que convé és pensar ara això com s'ha d'arreglà. Duu la llança, la cuirassa i el meu casc clavetejat.

SOL Què penseu fer?

BARO Anar prompte allà amb l'Emir a tractar. I si no vol escoltar-me, si amb diners no fem la pau, ha de ser tal ma venjança que caps de moro tallats... tindran per tupins i olles les cuines dels meus vassalls.
(Sol se'n va amb Manfred.)

ESCENA III

BARO, GANYOTA i IGNASI, *que surt amb un casc, una cuirassa, i una llança, tan alta, que dreta no passa. Després MANFRED.*

IGNASI Aquí teniu ja la llança.

BARO Du-la a n'en Manfred a baix.

IGNASI Mi senyor...

BARO Què vols?

IGNASI La llança no passa.

GANYOTA Fes-la abaixar.

IGNASI Tampoc no passa!

BARO Que és burro!

IGNASI *(Posant-la de través.)*
 Missenyor no pot passar.

BARO *(A Ganyota.)*
 Ves, corre, entre-li i passa-li.

GANYOTA Així, home.
(Passant la llança.)

IGNASI Ai carat.
 Per tot té cap, quin xicot!
(Se'n va.)

MANFRED *(Anunciant.)* El senyor...

BARO *(A Ganyota.)* Tu; posa't tort.
(Surt MANFRED.)

GANYOTA Ah, no, que és ell.

BARÓ Què? Què hi ha?

MANFRED Què menjarem per sopà
ademés del gall que han mort?

BARO La senyora i jo, tots dos,
no hi faltarem, com és just.
Avui no hi pot faltar lluç.

MANFRED No hi faltará sent-hi vós.

BARO Després, *l'avestruz* d'ahir
que va quedar rescalfat...

GANYOTA Avui se l'han acabat.

BARO Sense quedar-ne?

MANFRED Ni així.
La carn de tocino fresca
que us va costar a pes d'or,
també...

BARO Si? Bona nit, porc!

ESCENA IV

Dits i DON GODOFRED

GODOFRED Això a mi?
(Tots s'espanten. Ganyota es posa tort.)

GANYOTA Ai, quina gresca!

BARO *(Gaient agenollat.)* Perdó, senyor!

GODOFRED *(Amb l'espasa.)* Ah, vos passava,
si no fos per ma hidalgua!

BARO Perdó, senyò; em depedia
del tocino que s'acaba.
No ho havia dit per vós.

GODOFRED Així, alceu's, ja entenc l'embrolla!

MANFRED *(Que és estrany, fins s'hi agenolla!).*

GANYOTA *(Això ha de ser peix molt gros.)*

BARO Fareu, senyor, que m'espanti.

GODOFRED Ja sabeu que tinc mals jocs.

GANYOTA Ah, si, si, no està per brocs!
no hauria estat bo per canti!

GODOFRED Llamp de Déu!

GANYOTA Sóc el bufó.

GODOFRED Sent així, ja, ja! em fas riure.

GANYOTA Es dir, doncs, que em deixeu viure?

GODOFRED M'has fet gràcia de debò.
Porta aquí dos tamborets:
(Ganyota els apropa.)

GANYOTA Senyor...

BARO *(Seu.)* Amb vostre permís.

GANYOTA *(Quin respecte.)*

GODOFRED *(També assegut.)* Un cop aixís
sabreu d'avui tots els fets.

BARO Escolto amb la boca oberta.
(Ganyota se'n va.)

GODOFRED Tot inútil ha sigut;
no hem trobat a Donya Flora;
hem tornat i aquesta és l'hora
que res se n'ha sapigut.
I és estrany que ni un guerrero

als raptors hagi trobat,
havent-s'hi tant esforçat,
i sobre tot don Gualtero.

BARO I és que ha fet menys el meu fill?
GODOFRED Ha tacat vostre decoro,
fins es creia veure un moro...
quan li saltava un conill.

ESCENA V

Dits, IGNASI, i aviat TOTS

GODOFRED Fora, doncs, els desesperos,
i obrar només amb llestesa.
MANFREDO (*Anunciant.*) La senyora Baronesa.
BARO Que passin tots els guerreros.

*(Se'n va el patge. Entra la Baronesa; es colloquen
ella i el Baró al tron; entren cavallers saludant.
També entra en GUALTERO.)*

CAV. 1 (*A un altre cavaller.*)
Veieus aquí el rei de bastos.
CAV. 2 Si que és fatxa ben villana.
GANYOTA Sembla que us poseu rotllana
per anà a traginar trastos.
(Per la corona que es posen els barons.)
MOLTS Ja, ja, ja, ja!
GODOFRED Ah aaaah. Silenci!
GANYOTA Ja torna a remugà el bou.
BARO Cavallers i lleals guerreros;
rics homes; nobles senyors;
jo, Marquès dels Mirallets
i baró dels tres dragons...
Ja sabeu que donya Flora,
nó s'ha pogut trobà en lloc.
Convé, doncs, que se la salvi
abans no trobi la mort.

MUSICA

FADRIC La salvaré,
la portar',
la muller meva,
jo la vui fê.
GUALTERO Vós no ho fareu
que ho faré jo,
que vui merèixer
ser-li l'espòs.
FADRIC Calleu, calleu,
que no l'haureu;
sols la mereix
qui ordena el cel.
GUALTERO El cel voldrà
que sigui jo,

que tinc les armes
millor que vós.

FADRIC No la salvarà la espasa
que la salvarà l'amor,
ningú pot lluitar
contra el meu cor.

GUALTERO No la salvarà qui crida
que la salvarà el valor.
Ningú pot negar,
que jo sóc fort.
L'amor que em crema
tot m'arbora,
aviat flamejaré tot jo!
Oh, foc, encen-me
brillant d'ardor,
mon cor.

Jo l'adoro!

FADRIC Correm, doncs, amatents.

GUALTERO Surtim, ja els combatents!

BARZ La voleu salvar?

TOTS Si, si.

BARO Voleu que mori?

TOTS No, no.

GUALTERO Via fora!

FADRIC Via fora!

BARÓ Qui la porti és d'ella espòs.

GUALTERO Ja ho sentiu; serà l'esposa
del qui la porti triomfant!

FADRIC Déu del cel! Doneu la palma
al que es mereix ser l'amant.

TOTS Correm, guerrers,
tots amb braó,
la sort escaigui
la millor.

Correm, correm,
valents i ardots.

Visca en Gualtero!

Visca en Fadric!

PARLAT

*(Se'n van pel fons amb gran tropell i al moment
que han sortit, se sent el soroll de llautna que
cau.)*

SOL Sant Pau, que cau un guerrero!

BARO Potser la barana...

(Baixant del tron.)

GANYOTA Al pou.

(Apareix IGNASI amb una graixonera de gall i diu.)

Missenyor, la graixonera,
que ha caigut a ne'n Ramon.

BARO Porta-la a dintre. Què hi ha?

(A Manfred que entra.)

ESCENA VI

Dits i MANFRED

MANFRED Aquesta carta és per vós.

BARÓ Què llegeixo?

(Després de llegir.)

Què és això?

Un bitllet de donya Flora...

SOL Si?

BARÓ Escrit amb tinta mora.

SOL Reina del cel!

BARÓ

Atenció. *(Llegint.)*

«Amat Fadric; no puc dir-te

on jo ara estic presonera,

si bé t'adorada espera

que això ho descobreixis tu.

Però salva'm desseguida,

perquè si a les sis no em salves,

ja pots dir que sô a fê malves;

el rei moro se m'endú.

BARÓ A les sis? Van a tocà!

SOL Probem-ho, doncs, devegades...

(Toquen les sis.)

TOTS Ah.

SOL Si, les sis campanades!

Tot inútil ara és ja.

BARÓ Qui sap? Potsé encara no...

jo encara tinc esperança.

La de cercar la venjança.

SOL Qui pot fer-ho?

MÚSICA

*(Tots a l'una.)*GUALTERO Jo l'hi salvada,
senyors barons.
Oh, amor que lluites
triomfador!BARÓ I SOL Ell l'ha salvada,
serà l'espòs,
perquè del pacte
som complidors.FAD., FLOR. Ell l'ha salvada;
fúria i horror;
si ell la demana
perdo el seu cor!
*(Tots a la una.)*FADRIC L'ha salvat,
l'ha portat.
Com hi ha anat?
jo no ho sé.
Si la vol
li pendré.

BARO L'ha salvat,
l'ha portat.
D'ell serà
si la vol.
Pel meu fill
mal conçol.

SOL L'ha salvat,
l'ha portat.
Serà d'ell?
Qui l'haurà?
Qui dels dos
la tindrà?

CHOR. I GA. L'ha portat.
L'ha salvat.
Com ho ha fet,
Déu ho sap,
que no el crec
cap gran cap.

ESCENA VII

*Dits, DON GUALTERO, DON FADRIC i DONYA FLORA, i
CAVALLERS*

PARLAT

GUALTERO Doncs si; tots quedem corrents;
serà meva donya Flora.

FADRIC Què haveu dit?

GUALTERO Farà mitja hora
què ho han promès el seus parents.

FADRIC Abans que això, morireu!

GUALTERO Moriu, doncs; més, de seguida.
(*Es baten.*)

BARO Descompartiu-los!

FLORA Ai!

SOL Crida!

ESCENA VIII

Dits i DON GODOFRED

GODOFRED Abaix l'espasa!

FLORA Déu meu!

SOL Que és don...

TOTS Sit, sit, sit, sit, sit.

GUALTERO Sou, doncs, sempre el del misteri?

GODOFRED Calleu, o us rompo el senderi.

FADRIC Donya Flora és meva, he dit.

FADRIC És meva.

GUALTERO Meva.

GANYOTA (Embusteros.)

SÓL Un corn de caça.

IGNASI (*Anunciant.*)

GANYOTA Els gorreros.
(Ara, errant-ho, ho ha dit bé.)

ESCENA DARRERA

Dits i CHOR DE CAVALLERS. *Els Barons al tron. Més tard,* UN PRESONER i UN MORO

MÚSICA

CHOR Prop de pont, fa poca estona
hem sabut el que ha succeït
i al punt hem retrocedit
per dar-vos l'enhorabona.
Guerrer valent,
noble i prudent
que li has donat
la llibertat,
visquis molts anys
glorificat
pels teus afanys.
Triomfin els cristians
dels maleïts musulmans.
Morin els moros
morin els moros!
i visquin els guerrers galants!

PARLAT

BARO Ara, a n'aquí s'ha de fé
una proba de justícia,
i vosaltres sens malícia
jutjareu de si obrem bé.
Tu, Ignasi.
IGNASI Mi senyô?
BARO El primer pres, que l'espero.
GUALTERO (Què voldrà fé aquest guerrero?)
IGNASI (Portant el pres.)
Ja és aquí.

GANYOTA Hola, minyó.
BARO Ahir, què vas vení a fé?
Respon o morts de seguida.
PRESONER Ai, senyor, per Déu, la vida!
BARO Doncs, parla.
PRESONER Tot li diré.
Vaig vení a fé de fantasma
ficat dintre d'un llençol
i una olla al cap.

GANYOTA Ai, mussol!
BARO Què dius, ara?
SOL Oh! Això pasma!
BARO Mes, amb quin objecte ho feieu?
PRESONER Amb el d'endur-me'n tocino.
BARO S'ha acabat el teu destino!
PRESONER Perdó.
BARO No.
PRESONER Doncs, per què ho deieu?

TEATRE LÍRIC CATALÀ

(Suplement a **LA ESCENA CATALANA**)

Publicació de la casa **SALVADOR BONAVÍA**

TAPINERIA, 13 - - BARCELONA

Obres publicades:

DON JOAN DE SERRALLONGA

Tres actes. Balaguer, Pujols i Mestre Morera

LA FESTA MAJOR DE VILA FLORIDA

Un acte. Manau, Ribera i Mestre Casademont

~ ~ **PASQUA FLORIDA** ~ ~

Un acte. R. Llurba i Pérez Martínez

~ ~ **L'OU COM BALLA** ~ ~

Revista, de Duch Salvat i Mestre Nugués i Torrens

EL CASTELL DELS TRES DRAGONS

Tres actes. Pitarra, Pujols i Mestre Morera

ALTRES OBRES LÍRIQUES CATALANES

que es troben de venda a casa d'En **SALVADOR BONAVÍA**

LA SANTA ESPINA, 3 actes de Guimerà i Morera.	2	ptes.
JESÚS DE NAZARETH, 5 actes de Guimerà i Morera.	2	>
LES MONGES DE SANT AYMAN, de Guimerà i Morera	3	>
LA REINA VELLA, 1 acte de Guimerà i Morera	1	>
NIT DE REIS, 2 actes de Apeles Mestres i Morera	1	>
JOAN DE L'OS, 2 actes, de Apeles Mestres i Morera	1'25	>
LA ROSONS, 1 acte de Apeles Mestres i Morera	1	>
PIERROT LLADRE, 1 acte de Apeles Mestres i Sadurní.	1'25	>
FOLLET, 3 actes, de Apeles Mestres i Granados	1	>
PICAROL, 1 acte, de Apeles Mestres i Granados	1	>
LA BARCA, 1 acte de Apeles Mestre i Morera.	1	>
GAZIEL, 1 acte de Apeles Mestres i Granados	1	>
MARGARIDÓ, 1 acte de Apeles Mestres i Bosch Humet.	1	>
LA VIOLÀ D'OR, 3 actes, Apeles Mestres i Morera	0'50	>
L'ALEGRIA QUE PASSA, 1 acte de Rusiñol i Morera	1'50	>
LA NIT DE L'AMOR, 1 acte de Rusiñol i Morera	1'50	>
LA REINA DEL COR, 1 acte de Iglesias i Morera	1'25	>